

En reseberättelse från...

Donaudeltat

i Rumänien 2016

Text, foto & layout: Thomas Johnsson
www.clangula.se

"En fågelrik resa med trevliga danskar, i regi av Scanbird och som gav ett stort antal bilder på främst fåglar. Bäst var tredagarsrundturen i det jättelika deltat - och våra duktiga guider"

"A rich birdtrip with nice Danes, directed by ScanBird and it gave us a large number of images, mainly birds. The best was the three-day tour of the giant delta - and our skillful guides "

**Text, foto
& layout:**

**Thomas Johnsson
Solbrinken 7, 281 41 Hässleholm
070-331 61 26
thomas@clangula.se**

Rumänien

Rumänien (rumänska: România) är en republik i Östeuropa. Landet gränsar i norr mot Ukraina, i öster till Moldavien och Svarta havet, i söder till Bulgarien, längs med floden Donau, och i väster mot Ungern och Serbien. Rumänien är med sina 20,1 miljoner invånare (2011) ett av Europas folkrikaste länder.

Rumäniens moderna historia har präglats av det kommunistiska styret sedan 1947. Efter en period av svårt förtryck under den kommunistiske diktatorn Nicolae Ceaușescu från 1965 till 1989 blev landet en demokratisk republik. Rumänien är medlem av militäralliansen Nato sedan 29 mars 2004 och Europeiska unionen sedan 1 januari 2007.

I det som är det nuvarande Rumäniens territorium har många folkslag bott genom tiderna, slaviska, avarer och hunner. Mellan åren 106 och 271 e.Kr. var en stor del av området en del av Romarriket, under namnet Dacia. Efter detta blev landet hem för diverse folkvandringstammar även från Västeuropa. Under medeltiden bildades två rumänska stater: Moldova och Valakiet, medan det mesta av Transsylvanien var ungerskt sedan 900-talet (och ända till 1919).

Donaudeltat

Donaudeltat (Delta Dunării på rumänska), beläget i Dobrogea, Rumänien och i Odessa oblast, Ukraina, är det största och bäst bevarade floddeltat i Europa, med en yta på 3446 km².

Donaudeltat upptogs 1991 på Unescos världsarvslista. Det sediment som floden Donau för med sig, gör deltat ungefär 40 meter bredare varje år. Deltat är alltså stätt i ständig förändring. Nära Tulcea delas Donau upp i tre grenar innan den rinner ut i havet: Chilia, Sulina och Sfântu Gheorghe (Sankt Göran), men även många andra små vattenflöden delar upp landdelen av deltat i mindre delar. Där finns vass och sumpmark men även skog. Delar av deltat översvämmas varje vår och höst.

I deltats sjöar och våtmarker finns mer än 1 200 olika växter, 300 fågelarter och 45 arter sötvattensfiskar. Donaudeltat har även av Unesco tagits upp som ett biosfäriskt reservat. Omkring 2733 km² av det är ett starkt skyddat område.

Till deltat kommer varje år miljontals fåglar från olika platser på jorden (Europa, Asien, Afrika, Medelhavsregionen) för att lägga sina ägg.

Ur Wikipedia

En av de många fattiga byar vi passerade under vår resa i Rumänien

Lördagen den 28 maj

Nu är det ett halvår sedan jag var "ute och luftade mig i den stora världen" senast, så det känns spännande att åter packa sin väska och förbereda sin kamerautrustning. Upptäckarglädjen, nyfikenheten och förmånen att möta nya människor och att få se nya platser på jorden är ju drivkraften bakom alla dessa utflykter.

Strax före klockan sex på morgonen har Jola vänligheten att köra mig till stationen. Denna gång stannar alltså Jola hemma, då hon tycker att det blir "för mycket fåglar" på den här resan. Och det ligger onekligen något i det!

Det är halvklart och vindstilla och temperaturen stannar på 14 grader C denna tidiga morgon. Strax före klockan 8 träffar jag de övriga resenärerna, 18 danskar med reseledaren Jan Hjort i spetsen, vid terminal 3 på Kastrups flygplats.

I väntan på flyget köper jag en flaska Dr Nielsen bitter och tar en caffe latte och just en Dr Nielsens bitter (3 cl) i baren.

Klockan 10 lämnar Lufthansas flight LH 825 Köpenhamn - och efter mellanlandning i **Frankfurt** - kommer vi klockan 16:15 till **Bukarest flygplats Ortopeni**. Vi flyttar fram våra klockor en timme. Jag har från luften noterat att det är mycket vatten på åkrarna här i Rumänien - och då efter de senaste veckornas myckna regnande.

Jag tar ut 400 RON (= 820 SEK) i en ATM-maskin innan vi så stuvar in oss i en trång buss. Det är trångt mellan sätena, vårt bagage får inte plats i bagageutrymmet, utan vi får ha delar av det, jämte allt handbagage, inne i bussen. Det är oerhört varmt i bussen och svetten rinner i strida strömmar. Vilken början på denna resa! Vi har fått reda på att resan ner till deltat ska ta tre timmar men den tar i realiteten fem (!) timmar! Men eftersom jag reser med "världens lyckligaste folk", d v s danskarna, är det ingen som klagar, utan alla tar det med ro. Och då gör jag det också!

Vi far fram genom ett mycket flackt jordbrukslandskap, noterar att de små byarna vi passerar ger ett mycket fattigt intryck och vi ser bl a enkelt klädda gubbar och gummor som sitter på bänkar utanför sina gråa hus och tittar på trafiken denna lördagskväll. I de staketomgjärdade trädgårdarna odlar man grönsaker och rosor. I vägkanten går kor och betar. Jag får samma känsla som när man besökte Polen i början av 1970-talet.

Efter två timmar rastar vi vid en servicestation och köper iste och en bit choklad för att få tillbaka lite "livsandar"! Klockan 21:30 passerar vi den mäktigt breda Donaufloden, samtidigt som mörkret kommer smygande. Först klockan 23 är vi framme i **Tulcea**, som är inkörsporten till det väldiga deltat. Vi bjuds nu på en välsmakande trerättersmiddag (köttsoppa, kokt kött med polenta och kaka) med tillhörande vin.

Söndagen den 29 maj

Vi vaknar vid sextiden till strålände väder, äter frukost och kommer iväg vid halvniotiden. Vi promenerar ner till floden, där vi går ombord på två små båtar som ska ta oss in i deltat. Vattenståndet i floden är högt och strömmen väldigt strid. Vattnet är brunfärgat av slam. Trots av vi befinner oss nästan tio mil från Svarta havet kan stora fartyg ta sig upp till hamnen här i Tulcea, tack vare att man skapat grävda kanaler genom själva deltat.

Efter en stund lämnar vi den breda, "kommersiella" kanalen och far längs små, mer eller mindre trånga, vattenleder norr om flodens huvudfåra. Stränderna består huvudsakligen av högstammig skog, företrädesvis av olika arter sälg. På vissa sträckor breder omfattande vassbälten ut sig och nu och då öppnar sig vattenleden i små vegetationsrika sjöar. Det är ett totalt virrvarr av vattenleder och för den oerfarna torde det vara svårt att hålla reda på var man befinner sig. Vi ser enstaka, väldigt isolerade boställen och några betade fält. Under förmiddagen ser vi överflygande pelikaner, storskarvar och dvärgskarvar. Det är gott om hägrar av olika arter; ägrett-, silkes-, purpur-, grå- och rallhägrar, liksom fisk- och skäggtärnor. Vi har också turen att vid något tillfälle få se både rödröm och dvägrödröm. I de omgivande träden noteras ett flertal blåkråkor, gråspettar och sjungande rödstjärtar. På avstånd ser vi några havsörnar. Både afton- och lärkfalkar jagar insekter över våtmarkerna. Att sitta längst fram i båten ger goda möjligheter att fotografera uppdykande fåglar - och det blir många bilder exponerade!

Efter att ha tillryggalagt många mil, stannar vi vid 12:30-tiden för att äta lunch i en flodkrök. Det har varit lite kyligt under förmiddagen men nu värmer solen skönt. Ut ur kabyssen på båten kommer en kvinna (vi visste inte att hon var med!) och serverar en fantastisk trerättersmåltid uppe på däck: En matig köttsoppa, kött och potatismos och färska jordgubbar. Till detta serveras ett välsmakande rött bordsvin. Vi kan inte ha det bättre!

Lunchen avslutas lite abrupt efter en timme, då vi upptäcker att stora flockar med pelikaner och skarvar kommer flygande för att dyka ner på floden några hundra meter framför oss. De genomför nu ett kollektivt fiske, så vattnet "kokar" av fisk och fåglar. De är många hundra till antalet! Imponerande! Vi ser både vanliga pelikaner och några enstaka krushuvade.

Under eftermiddagen försätter vi vår långa resa i deltat på samma sätt som under förmiddagen, låt vara att vädret nu är lite soligare och därmed varmare. Vi ser sothöns, skägg- och gråhakedoppingar och hör trast- och rörsångare. Det finns nästan hela tiden något att titta på och att rikta kamerorna mot.

Strax efter klockan 19 kommer vi åter ut på den stora flodarmen och når fram till den lilla byn **Crizan**. Byn består av ett 30-tal hus längs en asfalterad bygata, som löper fram parallellt med den breda, kraftigt vattenförande floden. I den ska man inte falla om man har livet kärt! Vi tar in på ett litet fint hotell i två våningar och bjuds på en god middag av fisk med polenta och pannkaka med sylt. Och till det ett gott, lokalt öl. Kommer i säng vid 22-tiden till tonerna av energiskt ropande grodor. Vi summerar en härlig dag i deltat!

Båtresan går fram genom ett virvar av vattenleder, ofta kringvuxna av skog

Pelikaner och skarvar jag kollektivt fisk i deltat - vattnet "kokar"

En stilig ägretthäger i deltats djungellika grönska

Trastsångaren sjunger sin raspiga visa

En vitögd dykand (hane) flyger över

En skäggjärna snappar insekter från ytan

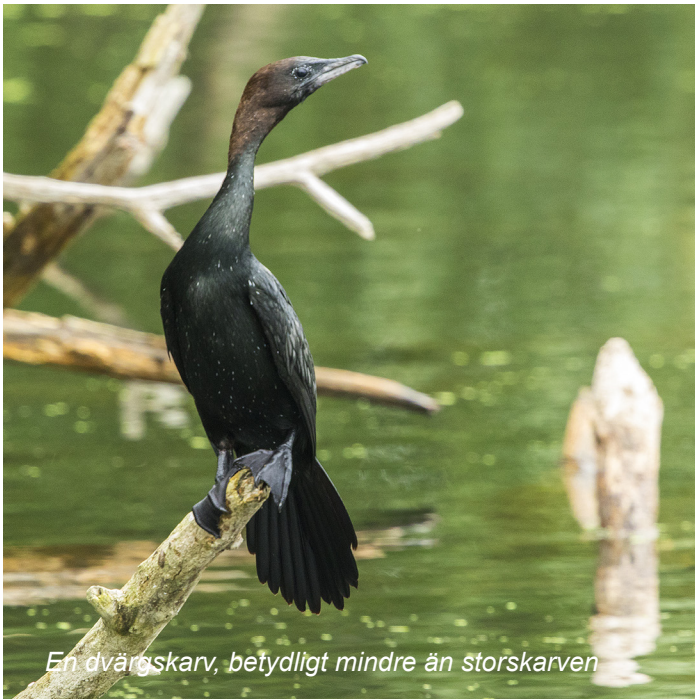
Ett par snatteränder vid flodstranden

En rallhäger speglar sig i floden

En storskarv

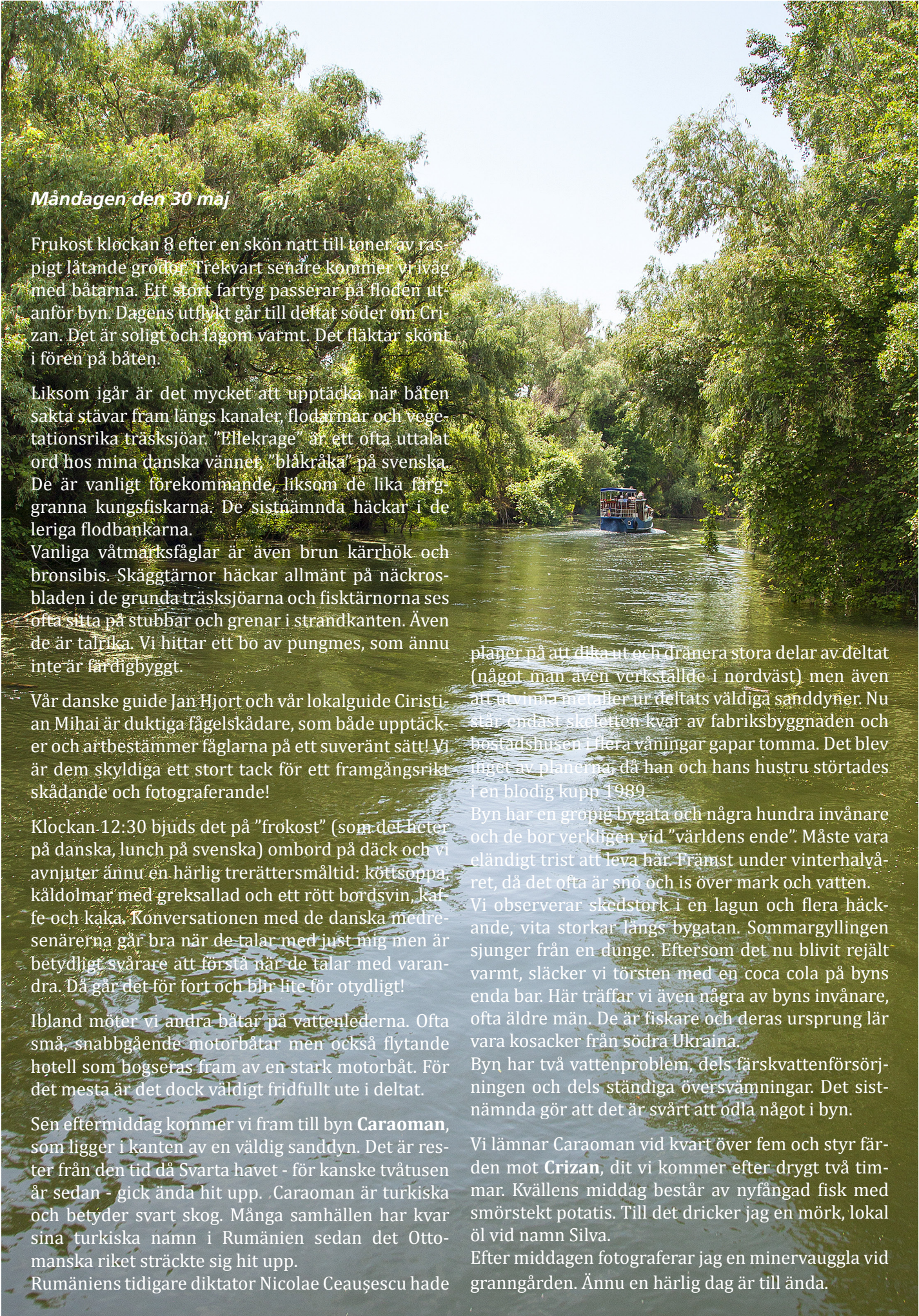
En dvärgskarv, betydligt mindre än storskarven

Den färgrika purpurhägern

En natthäger har fångat en vattensalamander i vasskanterna

Måndagen den 30 maj

Frukost klockan 8 efter en skön natt till toner av ras-pigt låtande groddor. Trekvart senare kommer vi iväg med båtarna. Ett stort fartyg passerar på floden ut-anför byn. Dagens utflykt går till deltat söder om Cri-zan. Det är soligt och lagom varmt. Det fläktar skönt i fören på båten.

Liksom igår är det mycket att upptäcka när båten sakta stävar fram längs kanaler, flodarmar och vege-tationsrika träsksjöar. "Ellekrage" är ett ofta uttalat ord hos mina danska vänner, "blåkråka" på svenska. De är vanligt förekommande, liksom de lika färg-granna kungsfiskarna. De sistnämnda häckar i de leriga flodbankarna.

Vanliga våtmarksfåglar är även brun kärrhök och bronsibis. Skäggjärnor häckar allmänt på näckros-bladen i de grunda träsksjöarna och fisktärnorna ses ofta sitta på stubbar och grenar i strandkanten. Även de är talrika. Vi hittar ett bo av pungmes, som ännu inte är färdigbyggt.

Vår danske guide Jan Hjort och vår lokalguide Cirsti-an Mihai är duktiga fågelskådare, som både upptäck-er och artbestämmer fåglarna på ett suveränt sätt! Vi är dem skyldiga ett stort tack för ett framgångsrikt skådande och fotograferande!

Klockan 12:30 bjuds det på "frokost" (som det heter på danska, lunch på svenska) ombord på däck och vi avnjuter ännu en härlig trerättersmåltid: köttsoppa, kåldolmar med greksallad och ett rött bordsvin, kaffe och kaka. Konversationen med de danska medre-senärerna går bra när de talar med just mig men är betydligt svårare att förstå när de talar med varan-dra. Då går det för fort och blir lite för otydligt!

Ibland möter vi andra båtar på vattenlederna. Ofta små, snabbgående motorbåtar men också flytande hotell som bogseras fram av en stark motorbåt. För det mesta är det dock väldigt fridfullt ute i deltats.

Sen eftermiddag kommer vi fram till byn **Caraoman**, som ligger i kanten av en väldig sanddyn. Det är res-ter från den tid då Svarta havet - för kanske tvåtusen år sedan - gick ända hit upp. Caraoman är turkiska och betyder svart skog. Många samhällen har kvar sina turkiska namn i Rumänien sedan det Otto-manska riket sträckte sig hit upp.

Rumäniens tidigare diktator Nicolae Ceaușescu hade

planer på att dika ut och dränera stora delar av deltats (något man även verkställde i nordväst) men även att utvinna metaller ur deltats väldiga sanddynen. Nu står endast skeletten kvar av fabriksbyggnaden och bostadshusen i flera våningar gapar tomma. Det blev inget av planerna, då han och hans hustru störtades i en blodig kupp 1989.

Byn har en gropig bygata och några hundra invånare och de bor verkligen vid "världens ende". Måste vara eländigt tröst att leva här. Framst under vinterhälva-ret, då det ofta är snö och is över mark och vatten.

Vi observerar skedstork i en lagun och flera häck-ande, vita storkar längs bygatan. Sommargyllingen sjunger från en dunge. Eftersom det nu blivit rejält varmt, släcker vi törsten med en coca cola på byns enda bar. Här träffar vi även några av byns invånare, ofta äldre män. De är fiskare och deras ursprung lär vara kosacker från södra Ukraina.

Byn har två vattenproblem, dels färskvattenförsörj-ningen och dels ständiga översvämningar. Det sist-nämnda gör att det är svårt att odla något i byn.

Vi lämnar Caraoman vid kvart över fem och styr fär-den mot **Crizan**, dit vi kommer efter drygt två tim-mar. Kvällens middag består av nyfångad fisk med smörstekt potatis. Till det dricker jag en mörk, lokal öl vid namn Silva.

Efter middagen fotograferar jag en minervauggla vid granngården. Ännu en härlig dag är till ända.

En stensvätta i koriket

Skedstorken söker föda i lagunen

En eländiga bygatan i Caraoman

Den lilla ortodoxa kyrkan i byn

"Praktfåglarna"

Biätare med insekter i näbben

Kungsfiskaren utanför sin bohåla

Blåkråkan i torrakan

Tisdag den 31 maj

Redan vid fyratiden på morgonen bryter det ut ett våldsam åskoväder och det blir svårt att sova till följd av allt åskmuller. Det regnar kraftigt.

När vi äter frukost vid sjutiden har regnet avtagit men det är fuktigt och lite kyligt. Vi kommer iväg strax före klockan åtta. Det regnar fortfarande lätt men molnen indikerar att det snart ska upphöra. Vi är nu på väg tillbaka mot Tulcea och går en parallell väg tillbaka till staden, norr om den breda floden. Eftersom vi nu har stark motström går det väldigt långsamt att förflytta sig, så resan kommer att ta hela dagen i anspråk.

Vi börjar med att observera en havsörn, som sitter i en torraka nära floden och som har sällskap av några blåkråkor. Efter en halvtimme på båten upphör regnet, vilket noteras med glädje. Dagens tur är lik de två föregående med den skillnaden att vi nu upplever en rejäl motström i vattnet. Nästan lite skrämmande hur kraftig strömmen är! Vattenflödet är enormt! Men så avvattnar ju Donau stora delar av centrala och östra Europas bergstrakter. Bergstrakternas vårflod har nu nått fram till deltat. Till detta skall läggas de senaste veckornas myckna regnande i Östeuropa.

Som vanligt ser vi mängder med fåglar och jag får fina bilder på kungsfiskare, gråspett, biätare och blåkråkor. Liksom sjungande trastsångare. Vi ser flera krushuvade pelikaner, en svarthuvad trut och gott om dvärgskarvar. Vi har även turen att få se en dvärgrördrom. Gransångarna - Rumäniens mest talrika fågel - sjunger från strandskogen.

Noterar att vattnet i vissa flodarmar är uppblandat med gult slam medan andra områden har ett bra siktdjup med frisk undervattensvegetation.

Vi äter "frokost" klockan 13 och bjuds på köttbullesoppa, köttgryta och frukt till efterrätt. Denna gång serverar man ett vitt bordsvin. Allt smakar förträffligt!

Först klockan 17:30 är vi tillbaka i Tulcea efter en mycket långsam "motströmsfärd"! Vi är tillbaka i civilisationen och embarkerar vårt tidigare hotell. Efter dusch och uppfräschning besöker vi en fiskrestaurang i hamnen och äter en god måltid.

Redan efter en halvtimme känner jag att jag fått i mig något olämpligt och natten tillbringar jag på hotellrummet med att "prata med Ulrik" (om ni förstår vad jag menar). Magsjukan sitter i hela nästföljande dag, varför jag helt enkelt slopar onsdagen den 1 juni ur denna reseberättelse. De övriga i resällskapet besöker ett bergsområde väster om Tulcea och ser bl a stentrast och ortolansparv.

Onsdag den 1 juni

Jag var kvar på rummet hela dagen. Magsjuka. Tråkigt men tur att det var idag, då vi "ligger stilla"! Jag mår bättre framåt kvällen!

Rördrom

Kommersiell trafik med stora fartyg

Rallhäger

Our skiiiful giude, Cristian

Pungmesen vid sitt bo

Den lilla minervaugglan

Silkeshägern med sina gula fötter

En gammal hävörn

Fiskande storskarvar

Torsdag den 2 juni

På lätt skakiga ben är jag nu åter hyfsat "fit for fight" för en heldagsutflykt. Vi kommer iväg vid halvniotiden och styr kosan åt sydöst och följer deltats södra kant. Det är mulet och hög luftfuktighet och vi drabbas av några lätta regnskurar under dagen.

Dagens första stopp blir vid en brant grusslänt en bit utanför Tulcea. Här finner vi en liten koloni biätare. Även kajorna verkar vilja häcka i grusbrantens håligheter. Stararna har nu fått ut sina ungar och de far omkring i skrånande flockar (ett typiskt "sommarljud", tycker jag). På telefonledningarna sitter några vackra blåkråkor och i vägkanten blommar vallmon, blåklint och en stor tistel.

Nästa stopp blir vid **en sodasjö invid samhället Mu-righiol**. Området är ett skyddat fågelreservat och hyser förutom en imponerande häckfågelfauna även viktiga övervintringsplatser för bläsgås och rödhalsad gås. Sjön omges av böljande fält så långt ögat kan nå.

Vilken härlig fågelsjö - och vilken mängd med fåglar! På en liten låg ö häckar svarthuvade måsar, skratmåsar, fisktärnor, skyltlöpare och skärfläckor. På klarvattenytorna ligger skäggdoppingar, svarthalsade doppingar, sothöns, rödhuvade dykänder och snatteränder. På stranden söker vita storkar föda och på en lite större ö, en bra bit ut i sjön, häckar en stor koloni med kaspiska trutar. De har stora ungar nu, dock inte flygfärdiga. På avstånd ser vi knölsvanar och pelikaner. Några skrån-tärnor flyger över och vi ser en tjockfot på långt håll. I strandkanten kväker grodorna raspigt.

På telefonledningarna sitter några aftonfalkar.

Dagens lunch intas på en restaurang i samhället **Bada-dag**. Det blir kycklingsoppa, köttbullar och potatismos och en kaka till efterrätt. Jag testar en nästa svart öl vid namn "Ursus Black". Den smakar nästa som en irländsk Guinness, fast är inte så besk.

Efter lunchen får jag tid att göra en kort tur i staden. Noterar att det är gott om lösdrivande hundar, att man har en moské i centrum (en liten andel av rumänerna är nämligen muslimer; en rest från det Ottomanska riket) och att det finns ett antal romer som lever i samhället.

Efter uppehållet i byn far vi upp till en näraliggande skog men finner inget av intresse. Däremot dyker det upp en mindre skrikörn, några dvärgörnar och ett flertal norrsträckande bivråkar, när vi är på väg från skogen.

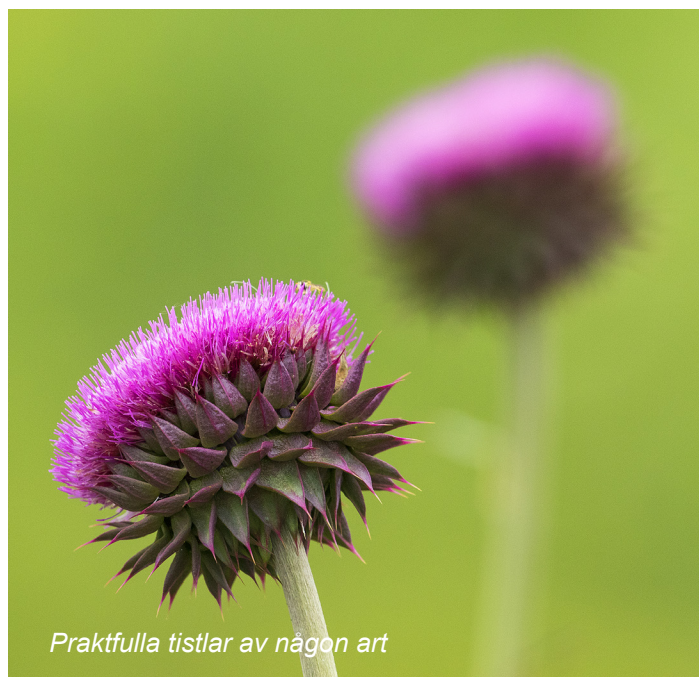
Vi passerar flera små samhällen och alla ger de ett fatigt, grått och gammeldags intryck. Efter någon timme kommer vi till ett mer kuperat område med höga kullar. På en av de högsta kullarna ligger en borg - **Enisalabor-gen** - byggd av antingen folk från Genua (Italien) eller av bysantinerna någon gång på medeltiden. Härifrån överblickarna man de väldiga vassbältena i sjön Razina. På slutningen vallar en herde sina får och av fåglar noteras stenskvätta, isabellastenskvätta, tjockfot och dvärgör-

nar. Några jordekorrar av någon art passerar över vägen vid några tillfällen. Tjockfot på låååångt avstånd!

På hemvägen passerar vi ett fält där tre aftonfalkar står och ryttla över den brukade jorden. Vi ser även mängder med starar och letar förtvivlat efter några med prefixet "rosen-" men hittar inga. De varierar i antal från år till år och kan ibland vara talrika i detta område. Vi är åter på hotellet klockan 18:30.

Blåkråka på ledningen

Praktfulla tistlar av någon art

Bianca och Cristian

Den fantastiska fågelsjön Murighiol

En koloni med svarthuvade mäsar

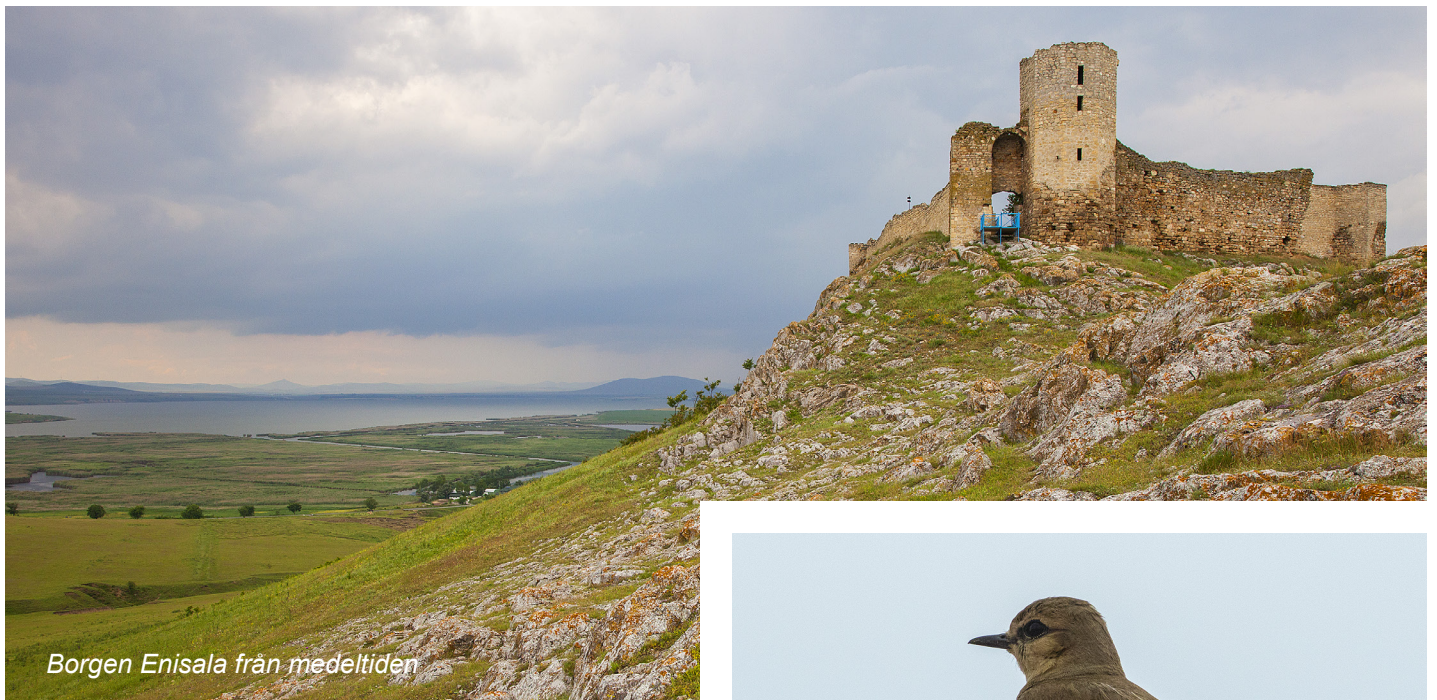
Kaspisk trut

Grönfläckig vitvinge

Styllöpare med "näsdropp"

Borgen Enisala från medeltiden

En ung stenskvätta

En isabellastenskvätta

Mina danska fågelskådarevänner med Jan Hjort längst fram

Biätare

Blåkråka

Aftonfalk (hane)

Lärkfalk

Fiskare vid Crizan

Romer i staden Babadag

Vilande hund på Caraomans bygata

Ett enkelt boställe för fiskare

Den lilla mysiga fiskebyn Crizan

Fredag den 3 juni

Idag är det sol och lagom varmt när vi ger oss av vid halvåttatiden. Cristian köper vatten åt oss alla, det riskerar att bli rejält varmt uppåt dagen.

Idag far vi söderut, passerar **Babadag** (där vi köper lunchpaket) och kör genom ett vackert jordbrukslandskap med jättelika åkrar på den svagt kuperade marken. Vi noterar mängder med vindkraftverk - tror aldrig jag sett så många någon annanstans. På vissa fält, framförallt då det är lite kuperat finner vi stora vinodlingar. Vid gårdar och samhällen häckar vita storkar.

Vi gör ett första "fågelstopp" vid **ett kloster söder om Babadagskogen**. Här flyger flera fjärilar, bl a tistelfjärilar och grönfläckiga vitfjärilar. Vi hör sång från ortolansparv och kornsparv och ser en dvärgörn flyga över. När vi fortsätter färden passerar vi ett antal kulliga kungagravar ute på de flacka fälten.

Dagens viktigaste utflyktsmål blir **våtmarkerna vid Vadu**, nere vid Svarta havets kust. Vi kommer hit klockan 10:30. Det har nu blivit rejält varmt men en skön bris från havet svalkar skönt. Liksom vid Caraoman finns här en nedlagd industri, där man skulle utvinna metaller ur de väldiga sanddynerna.

Området består av sankmarker omgivna av stora vassområden och med inslag av sandiga dyner. Det är gott om fåglar och vi noterar biätare, balkanhök och aftonfalkar. Ute över de fuktiga partierna ser vi gravänder, skyltlöpare, skärfläckor, en liten flock dammsnäppor och häckande rödvingade vadaresvalor. Gulärlorna är av rasen feldegg, och har därför helt svarta huvuden.

Vi ser även en flock med skedstorkar, hör tutande rördromar och upptäcker en jättelik koloni med fisktärnor, säker över 500 bon.

Jan, vår danske guide, lockar fram en fältsångare och vi lyckas fotografera sävsparvar och skäggmisar i vassen. Några små sisal av någon art bor i markens håligheter.

Som vanligt intar vi lunch vid halvettiden; matpaketet bestående av bröd, pålägg, banan och chokladen Kit-Kat.

Därefter lämnar vi området, gör ett kort stopp vid en lagun där vi noterar svartpannad törnskata, spansk sparv och stenskvätta. Ute i vattnet ligger några pelikaner.

Sista stoppet för dagen gör vi under en dryg timme vid **de historiska lämningarna vid Histria**. Det lär vara grekerna som hade en befästning här en gång för drygt tvåtusen år sedan - nu återstår bara ruinerna efter deras byggnader.

Vi vandrar runt bland ruinerna och kommer nära häckande vita storkar (där spanska sparvar häckar i deras stora bon), minervauggla, svartpannad törnskata, biätare och brun kärrhök.

Vi är åter i Tulcea kl 19:45 och eftersom vi är sena blir det direkt en trerättersmiddag med vin och snaps, innan vi kommer till vårt hotell. I säng efter packning kl 22.

Det vackra klostret vid Babadagskogen

Kamgräsfjäril (skulle jag tro)

En art av pärlmorfjäril

Spansk sparv

Svartpannad törnskata

Det fanns oerhört gott om vindkraftverk på fälten

Sävsparv

Gulärta av rasen feldegg

Skäggmes

Den stora kolonin av häckande fisktärnor

Lördag den 5 juni

Sista dagen i Rumänien. Idag ska vi återvända den långa vägen till Bukarest men göra minst två stopp längs vägen för att dels äta lunch och dels titta på fåglar. Det är växlande molnighet och mycket behaglig temperatur.

Vi kommer iväg vid niotiden och far fram genom ett storslaget och vackert jordbrukslandskap. Vi gör ett kort stopp vid vägkanten invid ett fält med vindmøllor, för att lyssna på sjungande sång- och kalanderlärkor. De sistnämnda känner man igen på sina mörka vingundersidor. Vi får också se en korttålarke.

Stopp nummer två förläggs till en liten dunge som ligger på en sluttning invid vägen. Här får vi en värdig avslutning på veckans fågelskådning, eller vad sägs om följande: En fin koloni med häckande aftonfalkar och färggranna biätare. Sjungande sommargyllingar och överflygande blåkråkor samt en balkanspett, som visar upp sig på närhåll. Två dvärgörnar seglar över dungen.

Lunchen serveras vid en vägkrog vid halvettiden. Det blir grillat kycklingbröst med pommes frites och en ljus Ursus-öl (30 lei = drygt 60 SEK). När vi sitter och äter vår lunch upptäcker vi ett bo av balkanspett drygt två meter bakom vårt bord.

Därefter fortsätter färden över ett enormt stort och mycket flackt och jordbruksdominerat område. Ofta med talrika vindkraftverk. Klockan 15:30 når vi fram till flygplatsen i Bukarest och tar farväl av våra guider Cristian och Bianca.

Flyget till Frankfurt blir cirka trekvart försenat p g a oväder över just Frankfurt men klockan 18:15 kommer vi iväg. Mellanlandar i Frankfurt och fortsätter efter drygt två timmar mot Köpenhamn, dit vi kommer klockan 23:15. Eftersom det blir strul med bagageutlämningen missar jag Öresundståget till Håssleholm. Har dock en reservplan som nu sätts i verket; åker istället tåg med Roland och Irene Kjellander till Lund, där de har sin bil parkerad. De kom nämligen med nattflyget från en fågelresa till Bulgarien. Efter att ha lämnat av en kvinna i Vä, kommer vi så till Håssleholm vid sextiden på morgonen. Stort tack till Roland och Irene!

En trevlig resa med ett härligt resällskap är tillånda och jag summerar hela resan med att jag fick hela sju nya fågelarter ("kryss"): Krushuvad pelikan, dvärgskarv, kaspisk trut, balkanhök, balkanspett, fältsångare och svartpannad törnskata. Inte så dåligt för en person som skådat fåglar i femtio år!

I say thank You to Scanbird, Jan Hjort and Cristian Mihai!

Silkeshäger

Långbent styltlöpare

Den unga sädesärlan på vår båt

Kornsparven och vår guide Cristian

Två vita pelikaner

En reseberättelse från...

Donaudeltat

i Rumänien 2016

Donaudeltat är känt för sina enorma populationer av häckande, större fåglar. Vit pelikan häckar här - som en av få platser i Europa - med upp till 2 500 par. Den mer sällsynt krushuvade pelikanen häckar med 50 par. Dvärgskarv 2 500 par, natthäger 2 000 par, ägrett-häger 700 par, silkeshäger 1 200 par, purpurhäger 1 250 par, bronsbis 1 500 par, knölsvan 500 par, brun kärrhök 300 par, fisktärna ca 20 000 par och skägg-tärna ca 10 000 par. Allt detta vittnar om vilket fågelparadis deltat utgör. Andra karaktärsfåglar för området är skedstork, gråspett, pungmes, trastsångare och kungsfiskare.

Text, foto & layout:
Thomas Johnsson
thomas@clangula.se
www.clangula.se

